

отъ Стамболовъ. Безъ да му влизамъ въ душата, Петковъ ми открива, че той познава Каравелова и дѣлата му като политически дѣятелъ по-добрѣ отъ мене, че знае нашето неспоразумѣние съ него и че той е дошелъ нарочно, за да изравни тие неспоразумѣния. „Съ Каравелова ние не можемъ вече да имаме нищо общо, защото той е изгубилъ довѣрието на народътъ, казваше нашиятъ приятелъ. — Всѣки счита К-ва за спекулантъ и за човѣкъ, който при смъртѣта си трѣбва да повтаря думитѣ на Августа: „добрѣ ли си изиграхъ ролята?“ Ние трѣбва да го оставимъ на мира, а ако той пожелае да ни прѣпятствува, то да го унищожимъ и нравственно и материално“. Тие думи ме накараха та показахъ твоето писмо, на което днесъ отговарямъ, и Петковъ ме задължи да ти пиша, да те поздравя отъ страната му и да ти изложа въ нѣколко думи програмата му.

Той е на мнѣние да се основе тука една чисто народна печатница, въ която да се печататъ различни книжки, брошури, прокламации, за да се развие революционната литература у насъ. Около тая печатница да се основе единъ кръгъ отъ дѣятели, до които да се изпровождатъ точни и вѣрни свѣдѣния за страданията и положението на народътъ въ политическо и економическо отношение, за да бжде всѣка една наша дума основана на факти; да се отворятъ мѣста по крайдунавскитѣ пунктове за стоварване на оржжие и др. такива; да се съживятъ и свържатъ частнитѣ комитети въ Ромъния подъ нагледването на особенъ пропагандаторъ, който да ги обикаля всѣки три мѣсеца; да се изпровождатъ ту едни, ту други пропагандисти въ България въ по-голѣмо число, за да се приготвятъ по-скоро духоветѣ; да се прѣхвърлятъ отсамъ компрометиранитѣ, за да бждатъ готови за тукашнитѣ чети и т. н. и т. н. Главното е, че финансовитѣ извори сж вече намѣрени, стига само началото да бжде удачно.